

ใบงานวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง พระอภัยมณี ตอน พระอภัยมณีหนีนางผีเสื้อสมุทร สาระที่ ๕ (ท ๕.๑ ม.๓/๑)

ชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่

คำสั่ง คำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้มีหมายถึงตัวละครใด

๑. “จะกล่าวกลับจับความไปตามเรื่อง ถึงบาทเบื่องปรเมศพระเชษฐา”
๒. “ต้องรักใคร่ไปตามยามกันดาร จนนางมารมีบุตรบุรุษชาย”
๓. “เจียรระบาดคาคองค้ก็ทรงเปลื้อง ให้เป็นเครื่องนุ่มห่มโอรสา”
๔. “ไปเปิดประตูค้นหาเขาเห็น ตายหรือเป็นว่าไม่ถูกเลยลูกแก้ว”
๕. “พระองค์เล่าเขาก็พาเอามาไว้ เสร้าพระทัยทุกข์ตรอมเหมือนหมอนฉัน”
๖. “อายุข้าหาร้อยแปดสิบเศษ จึงแจ้งเหตุแถวทางกลางสมุทร”
๗. “จึงว่าพีมี่คุณน้องสักครั้ง ให้ได้ดังถ้อยคำที่รำพัน”
๘. “หวนรำลึกตรึกตรองถึงน้องชาย พระพุมพายชไลนาด้วยอาลัย”
๙. “วรพักต์นารีศรีโสภา ลีลาม่าเข้าในห้องเห็นสององค์”
๑๐. “เหมือนงอนง้อขอชีวิตแก่เทวีธู กลัวแต่ขวัญเนตรพีมี่ทำฯ”
๑๑. “แล้วร้องถามตามประสาเป็นทหาร นี้สัตว์บกหรือสัตว์น้ำดำนักหนา”
๑๒. “ช่างว่ากล่าวรารวกับภูไม่รู้เท่า มาพูดเอาเปรียบผู้ใหญ่ทำโพล่พล”
๑๓. “ถึงเขาใหญ่ในน้ำง่าชะเง้อม พระหลบเลื่อมเลี้ยวลัดจวัดเฉวียน”
๑๔. “ตะคอกถามตามโมโหที่โกรธา ไยมิ่งพาพั่วพรากรมาจากภู”
๑๕. “เราลงมาคอยช่วยด้วยเมตตา แต่กิจจาไม่ระจ่างยังกลางแคลงฯ”
๑๖. “อย่าสงสัยใจจริงทุกสิ่งอัน ไม่รำพันพูดลวงเจ้าดวงใจฯ”
๑๗. “ทั้งนี้เพราะเคราะห์กรรมทำให้วุ่น จึงสิ้นบุญวาสนาสิกาเอ๋ย”
๑๘. “คิดถึงน้องสองชนกที่ปกเกล้า จะสร้อยเศร้าไคกาน่าสงสาร”
๑๙. “มาตริชาว่าภูผิดในกิจกรรม จะให้สมน้ำหน้าสาแก่ใจ”
๒๐. “ทำปั้นเจอบ่เยอหยิ่งมาชิงพั่ว ระวังตัวให้ดีอิของทอง”

เฉลยใบงานวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง พระอภัยมณี ตอน พระอภัยมณีหนีนางผีเสื้อสมุทร สาระที่ ๕ (ท ๕.๑ ม.๓/๑)

ชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่

คำสั่ง คำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้หมายถึงตัวละครใด

๑. “จะกล่าวกลับจับความไปตามเรื่อง ถึงบาทเบื่องปรเมศพระเชษฐา” พระอภัยมณี
๒. “ต้องรักใคร่ไปตามยามกันดาร จนนางมารมีบุตรบุรุษชาย” นางผีเสื้อสมุทร
๓. “เจียรระบาดคาคองค้ก็ทรงเปลื้อง ให้เป็นเครื่องนุ่มห่มโอรสา” สินสมุทร
๔. “ไปเปิดประตูค้นหาถ้าเขาเห็น ตายหรือเป็นว่าไม่ถูกเลยลูกแก้ว” นางผีเสื้อสมุทร
๕. “พระองค์เล่าเขาก็พาเอามาไว้ เสร้าพระทัยทุกข์ตรอมเหมือนหมอนฉัน” พระอภัยมณี
๖. “อายุข้าหาร้อยแปดสิบเศษ จึงแจ้งเหตุแถวทางกลางสมุทร” เจือกพ่อ
๗. “จึงว่าพีมี่คุณน้องสักครั้ง ให้ได้ดังถ้อยคำที่รำพัน” พระอภัยมณี
๘. “หวนรำลึกตรึกตรองถึงน้องชาย พระพุมพายชไลนาด้วยอาลัย” ศรีสุวรรณ
๙. “วรพักต์นารีศรีโสภา ลีลาม่าเข้าในห้องเห็นสององค์” ศรีสุวรรณ, พระอภัยฯ
๑๐. “เหมือนงอนง้อขอชีวิตแก่เทวีธู กลัวแต่ขวัญเนตรพีมี่จะทำฯ” นางผีเสื้อสมุทร
๑๑. “แล้วร้องถามตามประสาเป็นทารก นี้อัตว์บกหรือสัตว์น้ำดำนักหนา” สินสมุทร
๑๒. “ช่างว่ากล่าวรารวกับภูไม่รู้เท่า มาพูดเอาเปรียบผู้ใหญ่ทำโพล่พล” นางผีเสื้อสมุทร
๑๓. “ถึงเขาใหญ่ในน้ำง่าชะเง้อม พระหลบเลื่อมเลี้ยวลัดจวัดเฉวียน” สินสมุทร
๑๔. “ตะคอกถามตามโมโหที่โกรธา ไยมิ่งพาพั่วพรากรมาจากภู” เจือกพ่อเจือกแม่
๑๕. “เราลงมาคอยช่วยด้วยเมตตา แต่กิจจาไม่ระจ่างยังกลางแคลงฯ” พระโยคี
๑๖. “อย่าสงสัยใจจริงทุกสิ่งอัน ไม่รำพันพูดลงเจ้าดวงใจฯ” สินสมุทร
๑๗. “ทั้งนี้เพราะเคราะห์กรรมทำให้วุ่น จึงสิ้นบุญวาสนาสิกาเอ๋ย” นางผีเสื้อสมุทร
๑๘. “คิดถึงน้องสองชนกที่ปกเกล้า จะสร้อยเศร่าไคกาน่าสงสาร” ศรีสุวรรณ
๑๙. “มาตริชาว่าภูผิดในกิจกรรม จะให้สมน้ำหน้าสาแก่ใจ” พระโยคี
๒๐. “ทำปั้นเจอบ่เยอหยิ่งมาชิงพั่ว ระวังตัวให้ดีอิจองทอง” นางเจือก